

Էլմ.425

1. Բլրո մը վրա հեռի, իբր նշան ամոթի,
Կանգնած էր խաչ մը անհարթ ու հին,
Կսիրեմ այն խաչն, զի վասն մեղաց աշխարհի
Յոն մեռավ Փրկիչ մեր սիրելի:

Պիտ փարիմ ես այն հին, հին խաչին,
Մինչև վար դնեմ իմ հաղթանակ:
Պիտ կառչիմ ես անհարթ այն խաչին,
Մինչև որ փոխարեն առնեմ թագ:

2. Թեև հին խաչն ունի բիծեր սուրբ արյունի,
Գեղեցիկ կերևնա իմ աչքին,
Զի Յիսուս անոր վրա կրեց ցավ ու դառն մահ,
Որ ներում, սրբացում տա սրտիս:

3. Ո՛հ, այն խաչն անհարթ, հին, անարգանքն աշխարհի,
Յրապույր մը ունի ինծի համար,
Զի Աստծո Գառը, թողելով փառքն երկնքին,
Կրեց զայն բլրակին վրա խավար:

4. Յին խաչին փարիմ պիտ սիրով մը ճշմարիտ,
Անարգանքն ալ կրեմ հրճվանքով,
Զի օր մը պիտ կանչվիմ հեռավոր այն տունն իմ,
Փառաց մեջ, հավիտյան Փրկչիս քով: